

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.906/2017/4.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Mudráné Dr. Láng Erzsébet előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve (felperes címe.)

A felperes képviselője: ... Ügyvédi Iroda

Az alperes: alperes neve (alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. ... jogtanácsos

A per tárgya: végrehajtói szolgálat megszűnése ügyében hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 17.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. május 23-án kelt 13.K.33.428/2016/13. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.33.428/2016/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000.- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes 2015. február 13-án kelt XX-IFFO/285/2015-4. számú határozatával megállapította a felperes, mint Budapest IV-XV. kerületi Bíróság mellé kinevezett önálló bírósági végrehajtó végrehajtói szolgálatának megszűnését. Indokolásában kifejtette, hogy a végrehajtó ellen büntetőeljárás folyt, melynek

eredményeképpen a Fővárosi Ítéltábla jogerősen hivatali visszaélés büntette miatt, börtön végrehajtási fokozatban a felperest egy év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását két (kettő) évi próbaidőre felfüggesztette. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletből mellőzte az előzetes bírósági mentesítésben részesítést, mert a végrehajtó által elkövetett bűncselekmény a hivatalos személyt méltatlanná teszi hivatali foglalkozása gyakorlására, továbbá a kiszabott büntetésnek nem csak az elkövetőre, hanem másra is kiható hatásúnak kell lennie.

- [2] A Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara (a továbbiakban: Kamara) jelzésére a jogerős ítélet alapján a minisztérium hivatalból megindította a végrehajtói szolgálat megszűnésének megállapítására irányuló eljárást. A nyolc napon belül meghozott határozat idézte a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 239. § (3) bekezdés b) pontját, mely szerint perbeli ügyben a miniszternek van hatásköre eljárni és - mérlegelést nem engedően - a végrehajtói szolgálat megszűnését állapítja meg, ha a végrehajtóval szemben a Vht. 233. § (2) bekezdés b)-d) vagy i) pontjában meghatározott körülmény következett be. Felperes esetében a 233. § (2) bekezdés b) pont bc) alpontja szerinti ok fennáll, azaz bűncselekmény elkövetésének jogerős ítéletben történt megállapítása. A Vht. 239. § (6) bekezdése szerint a miniszter a Kamara véleményének beszerzését követően dönt, mely rendelkezésre állt, A Kamara elnöke szerint is indokolt a végrehajtói szolgálat megszüntetése. További tényállás tisztázásra nem volt szükség. Az eljáró hatóság hatáskörét és illetékességét a kormány tagjainak feladat és hatásköréről szóló 152/2014 (VI.6.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 82. § (7) bekezdés c) pontja állapítja meg.
- [3] A határozat alaki szerkesztése körében rögzítendő még, hogy a fejlécben az Igazságügyi Minisztérium, Dr. ... igazságügyi kapcsolatokért felelős államtitkár szerepel, az aláírásnál pedig Dr. ... alperes neve nevében és megbízásából Dr. ... államtitkár, utóbbi kézírással is, valamint az Igazságügyi Minisztérium körbélyegző (29.) lenyomata.

A kereseti kérelem

- [4] Felperes a határozattal szemben - annak hatályon kívül helyezésére irányuló - keresetet terjesztett elő, melyben alperesként az Igazságügyi Minisztériumot jelölte meg. A bíróság a 2015. október 6-án kelt 2. sorszámú végzésében tájékoztatta a felperest arról, hogy a pert a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 327. § (2) bekezdése értelmében az ellen a szerv ellen kell megindítani, amelyik a felülvizsgálni kért határozatot hozta. Tájékoztatta továbbá a felperest arról, hogy a perbeli esetben a felülvizsgálni kért határozatot - figyelemmel a Korm. rendelet 82. § (7) bekezdés c) pontjára - az alperes neve hozta. Egyidejűleg felhívta a felperest, hogy elutasítás terhe

mellett a felhívásban foglaltak szerint pontosítsa az alperes személyét. Miután felperes a felhívásnak nem tett eleget az elsőfokú bíróság végzésével a Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontja alapján a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította.

- [5] A felperes fellebbezése nyomán eljáró Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság végzését 2.Kpkf.670.213/2016/2. számú végzésével helybenhagyta. Rögzítette, hogy helytelenül járt el a felperes, amikor az elsőfokú bíróság hiánypótlásra felhívó végzésében írtakat negligálva nem vonta perbe a bíróság általa megjelölt alperest. Annak eldöntése ugyanis, hogy az hozta-e a határozatot akinek kellett, avagy kiadmányozási jog folytán helyes vagy helytelen volt az határozat aláírása, az ügy érdemére tartozó azon kérdés, amiről a bíróságnak ítéletében kell állást foglalnia. Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló iratokból az állapítható meg, hogy a felperest, mint önálló bírósági végrehajtót a miniszter nevezte ki, így státuszának megszűnéséről, vagy megszüntetéséről is ő rendelkezhet.
- [6] Tájékoztatotta a másodfokú bíróság a felperest, hogy a Pp. 324. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási perben is irányadó Pp. 132. § (1) bekezdésben írtakra figyelemmel a keresetlevél beadásához fűződő jogi hatályok fennmaradnak, ha a jogerős végzés kézbesítésétől számított harminc nap alatt a keresetlevelet szabályszerűen a hiánypótlásra felhívó végzésben foglaltaknak megfelelően ismételt benyújtja vagy igényét más módon szabályszerűen érvényesíti.
- [7] A felperes a másodfokú végzés nyomán a keresetét az alperes neverel, mint alperessel szemben tartotta fenn. Érdemben kifejtette - utalva a Vht. 239. § (3) bekezdésére -, hogy a határozat a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 121. § (1) bekezdés b) pontjába ütközően semmis, mert a végrehajtói tisztség megszűnését csak az alperes neve állapíthatta volna meg, e helyett a határozatot a minisztérium államtitkára hozta. Nem állt továbbá rendelkezésre a Kamara véleménye, ugyanis a Kamara elnökének nincs hatásköre a Kamara, mint köztestület helyett véleményezni. Kétségét fejezte ki e mellett a hivatalbóli eljárás megindítása körülményeit illetően is, a „kamarai jelzést” tartalmazó okiratokkal kapcsolatban.
- [8] A felperes a per 2017. február 14-én tartott első tárgyalásán kiegészítette keresetét oly módon, hogy hivatkozott a Ket. 72. § (1) bekezdés a) és g) pontjaira is, melyre tekintettel nézete szerint a határozat egyértelműen az Igazságügyi Minisztérium határozatának tekintendő. A határozat fejlécén és a bélyegző lenyomatán ugyanis az Igazságügyi Minisztérium szerepel. Vitatta felperes, hogy az Igazságügyi Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzata alapján a miniszter átruházhatná hatósági jogkörét az államtitkárára. Mindezen okból a határozat hatályon kívül helyezését kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Idézte a releváns jogszabályi rendelkezéseket, így a Vht. 233. § (2) bekezdés b) pont bc) alpontját, a 239. § (3) bekezdését és (6) bekezdését, a 253/B. § (1) bekezdését, a Korm. rendelet 87. § (7) bekezdése c) pontját, az Igazságügyi Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 7/2014. (XI.14.) IM utasítás (a továbbiakban: IM utasítás) 27. § (2) bekezdés b) pontját. Mindezek ismeretében rögzítette, a felek között nem volt vitatott, hogy a felperes büntetőjogi felelősségét szándékos bűncselekmény elkövetése miatt a bíróság jogerősen megállapította, és a felperes azt sem vitatta, hogy e körülmények bekövetkezése az alperes neve végrehajtói szolgálat megszűnésének megállapításáról rendelkező, mérlegelést nem tűrő döntését vonja maga után, figyelemmel a Vht. 239. § (6) bekezdésében foglaltakra.
- [10] Kifejtette a bíróság, a felperes alaptalanul állította, hogy az alperes határozata semmis. Az alperes határozata a Ket. 72. § (1) bekezdés a), f) és g) pontok rendelkezéseinek, továbbá az 1/2003. KPJE határozatnak is maradéktalanul is megfelel. Tartalmazza a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Ksztv.) 5. § (3) bekezdése és az IM utasítás 27. § (2) bekezdés b) pontja szerinti a Vht. 239. § (6) bekezdésében megjelölt hatáskör gyakorlóját, és a nevében eljáró kiadmányozó személyének nevét, hivatali beosztását, aláírását és a bélyegző lenyomatot.
- [11] A kiadmányozó által aláírt határozaton egyértelműen megjelölésre került - név szerint is - a jogszabályoknak megfelelő hatáskört gyakorló személy, a „nevében és megbízásából” kifejezés pedig arra utal, hogy a döntés kiadmányozója nem azonos a hatáskör gyakorlójával, amely azonban a felperes állításával ellentétben nem jelent hatáskörelvonást, figyelemmel a Ket. 19. § (3) bekezdésére.
- [12] A bíróság megállapította, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a felülvizsgálni kért döntés meghozatalához szükséges kamarai vélemény ne állt volna rendelkezésre. A Vht. 253/B. § (1) bekezdése értelmében a Kamarát az elnök képviseli, továbbá a perbeli időszakban hatályos az alperes által megjelölt kamarai Szervezeti és Működési Szabályzat 30. § (2) bekezdés i) pontja éppen az elnököt ruházta fel a végrehajtó szolgálat megszűnésével kapcsolatos intézkedések megtételére. Megjegyezte, hogy a Vht. által előírt vélemény csak az arról való tájékoztatásra terjed ki, hogy a végrehajtóval szemben mely tények alapján áll, állhat fenn a miniszter döntéshozatali kötelezettsége, az sem a Vht., sem a hivatkozott SzMSz alapján nem igényli a Kamara bármely szervének vagy tisztségviselőjének döntését, mint ahogyan a vélemény nem is köti a döntéshozót.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, kérve annak megváltoztatását és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát. Másodlagosan indítványozta a Ket. 72. § (1) bekezdés a), f) és g) pontjainak megfelelő határozat meghozatalára kötelezni az alperest. Felperes érvelése szerint a bíróság az ítéletét a Ket. - támadott határozat meghozatala időpontjában hatályos - 19. § (3) bekezdésébe, a Ket. 72. § (1) bekezdés a) és g) pontjába ütközően, valamint ezzel összefüggésben az IM utasítás Pp. 206. § (3) bekezdését sértő értelmezésével, és az 1/2003. PJE (helyesen: KPJE, a továbbiakban: KPJE) téves felhívásával és értelmezésével hozta meg.
- [14] Álláspontja szerint az alperes határozata nem felel meg a Ket. 72. § (1) bekezdés a), f) és g) pontjában rögzített alaki és egyben garanciális követelményeknek. Indoka szerint, mivel a támadott határozat a minisztériumot nevezi meg eljáró hatóságként (fejléc), a határozaton szereplő bélyegző lenyomat is a minisztériumot (köz)hitelesíti eljáró hatóságként, ezért a támadott határozat alakilag nem az alperes, hanem a minisztérium határozatának tekinthető. Kifejtette, hogy ezért nyújtotta be a keresetét a minisztérium ellen és pusztán a jogerős felülvizsgálati kérelemmel nem támadható bírósági végzés, a Fővárosi Törvényszék másodfokú határozata miatti eljárásjogi kényszer hatására pontosította a keresetét és jelölte meg a minisztert alperesként.
- [15] Okfejtése szerint a perbevonás előírása helyett a bíróságnak azt kellett volna megállapítani, hogy - jöllehet a Vht. 239. § (6) bekezdése alapján az alperes neve a Ket. 12. § (3) bekezdése szerinti eljáró hatóság -, a Ket. 72. § (1) bekezdés a) és g) pontjára tekintettel alakilag az Igazságügyi Minisztérium hozta meg a határozatot, ezért az a célzott joghatás kiváltására alaki okból nem alkalmas.
- [16] Tévedett a bíróság akkor is, amikor az IM utasítás rendelkezéseinek a Pp. 206. § (3) bekezdésbe ütköző értelmezésével úgy foglalt állást, hogy utasítás 27. § (2) bekezdés b) pontja a Ket. 19. § (3) bekezdés utolsó mondata szerint minősül, azaz a kiadmányozási jog jogszerű átengedésének. Az IM utasítás nem jogszabály, ezért egyszerű okirati bizonyítékként vizsgálendő csak.
- [17] Olyan kivételes törvényben meghatározott eset nem ismert, amely alapján az alperes neve a támadott határozat szerinti ügyben a hatáskörét átruházhatta volna az igazságügyi kapcsolatokért felelős államtitkárra, ezért az IM utasítás 78. § (2) és (3) bekezdésének összevetéséből egyértelműen megállapítható, hogy az alperes neve a támadott határozat szerinti ügyben a kiadmányozás jogát nem ruházhatta át senkire, így az igazságügyi kapcsolatokért felelős államtitkárra sem. Az IM utasítás 27. § (2) bekezdés b) pontja és az államtitkár erre alapított eljárása és a határozat kiadmányozása tiltott hatáskör átruházásnak minősül, melynek következtében a támadott határozat a Ket. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján semmis. Utalt még a felperes arra, hogy a KPJE-t a 2/2015. BKMPJE meghaladottnak nyilvánította, de egyébként annak rendelkezései

jelen ügyben egyébként sem lettek volna értelmezhetők.

- [18] Kifejtette, hogy nem vitásan a kamarai jogviszonyát illetően érdemben akkor sem születhet a támadott határozatban foglaltaktól eltérő határozat, ha arról a hatáskörrel rendelkező hatóság alakilag is megfelelő határozattal dönt. Szükségesnek tartotta rámutatni arra, hogy a jogbiztonsággal összefüggő kérdés, miszerint a határozatból önmagából kitűnjön az eljáró hatóság, és ugyanennek a hatóságnak a hitelesítő bélyegzője kerüljön a határozatra. A határozat alakilag az Igazságügyi Minisztérium által hozott határozatnak tekintendő. A kiadmányozási jog nem volt jogszerű, és a Ket. 19. § (3) bekezdésének utolsó mondatába ütközése okán a Ket. 121. § (1) bekezdés b) pontjára tekintettel semmissé teszi a határozatot.
- [19] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Kiemelte, hogy a felperes részben az IM utasítás jogszerűségét és ebből eredően a kiadmányozási jog átruházásának törvényességét vitatta, ami azonban a közigazgatási pernek nem lehet tárgya, és a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet jogszabálysértő voltát nem alapozhatja meg. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontja szerint a központi államigazgatási szerv vezetője normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása, vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét. Az a körülmény, hogy az IM utasítás nem jogszabály, az utasítást nem degradálja egyéb okirat szintjére. A jogforrásoknak egyébként sincs okirati jellegük, jelentőségüket nem bizonyító erejük, hanem normativitásuk adja.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [21] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során, a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.
- [22] A Vht. 233. § (2) bekezdése b) pont bc) alpontja szerint nem nevezhető ki végrehajtvá az, akinek a bíróság büntetőjogi felelősségét bűncselekmény elkövetése miatt jogerős ítéletben megállapította függetlenül attól, hogy mentesült-e az elítéléshez fűződő hátrányos következmények alól, szándékos bűncselekmény miatt kiszabott végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított nyolc évig.
- [23] A Vht. 239. § (1) bekezdése, illetőleg (3) bekezdés b) pontja értelmében a miniszter a végrehajtói szolgálat megszűnését állapítja meg, ha a végrehajtóval szemben a 233. § (2) bekezdés b)-d) vagy i) pontjában meghatározott körülmény bekövetkezett.
- [24] A Ket. 19. § (3) bekezdése szerint a hatóság a jogkörét vagy annak gyakorlását más hatóságra nem ruházhatja át kivéve, ha törvény a hatáskör törvényben meghatározott esetben az ott meghatározott

másik hatóságra való átruházását kivételesen lehetővé teszi. Nem minősül a hatáskör átruházásának, ha a hatáskör gyakorlója kiadmányozási jogát jogszerűen átengedte.

- [25] A Ket. 121. § (1) bekezdése alkalmazásában az e fejezetben szabályozott eljárások során a döntést meg kell semmisíteni, ha b) az ügy nem tartozik az eljáró hatóság hatáskörébe vagy illetékességébe, kivéve, ha a hatóság a 22. § (3) bekezdés szerint járt el.
- [26] A Korm. rendelet 82. § (7) bekezdés c) pontja alapján a miniszter az igazságügyért való felelősség keretében ellátja az igazságszolgáltatással összefüggő kormányzati feladatokat e tekintetben, c) ellátja a közjegyzőkkel, az ügyvédekkel, a jogtanácsosokkal, a bírósági végrehajtókkal, a polgári jogi közvetítői tevékenységgel - a 25. § (2) bekezdésben meghatározott kivétellel - a pártfogó felügyelői tevékenységgel és az igazságügyi szakértőkkel kapcsolatos feladatokat.
- [27] Az IM utasítás 27. § (1) bekezdése kimondja, hogy az igazságügyi kapcsolatokért felelős államtitkár felelős az áldozat segítségét és kárpótlásért való felelősségből eredő feladatok ellátásáért, az igazságügyi szakértői névjegyzék vezetésével kapcsolatos hatósági feladatok ellátásáért, az igazságszolgáltatással összefüggő kormányzati feladatok ellátásáért.
- [28] A 27. § (2) bekezdés a) pontja szerint az igazságügyi kapcsolatokért felelős államtitkár az (1) bekezdésben foglalt feladatok keretében a miniszter nevében és megbízásából kinevezi, áthelyezi, felmenti alkalmatlanság vagy érdemtelenség esetén szolgálatáról való lemondásra szólítja fel az önálló bíróság végrehajtót, megállapítja a végrehajtó szolgálat megszűnését és kinevezés érvénytelenségét, dönt a máshová kinevezett végrehajtó illetékességének a be nem töltött végrehajtói állások illetékességi területére való kiterjesztéséről, valamint a végrehajtóknak egymás székhelyére pályázat nélkül kölcsönösen történő áthelyezéséről, engedélyezi, illetve megállapítja a végrehajtó szolgálat szünetelését, valamint engedélyezi a tartós helyettesi kirendelés meghosszabbítását.
- [29] A 78. § (1) bekezdéséből fakadóan a kiadmányozási jog a) a miniszter hatáskörében vagy feladatkörében hozott érdemi döntés aláírására, b) ha a szabályzat így rendelkezik, a miniszter hatáskörébe vagy kizárólagos feladatkörébe tartozó döntés előkészítésére és a miniszter nevében történő aláírásra vagy c) a feladatkör ellátására jogosult és köteles személy e körben történő döntésének meghozatalára ad felhatalmazást.
- [30] A Pp. 335/A. § (1) bekezdése értelmében a felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson (141. § (1) bekezdés) változtathatja meg. A keresetet azonban a közigazgatási határozatnak a keresetlevéllel nem támadott önálló - a határozat egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető - rendelkezésére csak a perindításra nyitva álló határidőn belül lehet kiterjeszteni.
- [31] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú jogerős ítélet a

felülvizsgálati kérelemben foglalt okokból nem jogszabálysértő.

- [32] A Kúria mindennek előtt utal arra, hogy a felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését tartalmilag két egymással szorosan össze nem függő, de kétségtelenül anyagi jogi jogsérelemre alapozva kérte. Egyrészt állította, hogy a határozatot a minisztérium államtitkára hozta, akinek erre nem volt hatásköre, melyből következik a Ket. 121. § (1) bekezdés b) pontja szerinti (hatáskör hiányos eljáráshoz kötődő) semmisség. Másrészt a Kamara elnöke ugyancsak hatáskör hiányában adott az ügyben véleményt, mert a kamarai SzMSz nem jogosította fel a testület nevében eljárni.
- [33] Az elsőfokú bíróság fentiekben ismertetett ítéleti indokolásában mindkét anyagi jogi hatásköri kérdést megválaszolta. A felperes felülvizsgálati kérelmében már csak az első kérdéskört vitatta. A Kúria az elsőfokú bíróság e körben kifejtett érvelésével egyetért. Ismétlés nélkül csupán utal arra, hogy az államtitkár részéről fel sem merülhetett a hatáskör elvonás, hiszen a határozatban világosan és félreérthetetlenül szerepel a hatáskört gyakorló miniszter megnevezése és a határozat kifejezetten utal arra, hogy az államtitkár csupán a kiadmányozó, azaz a miniszter „nevében és megbízásából” járt el. A kiadmányozási jogkör került tehát átruházásra és nem a hatáskör, melyet az IM utasítás lehetővé tett.
- [34] Alappal hivatkozott az alperes arra, hogy az IM utasítás jogszerűsége kívül esik a közigazgatási per keretein, a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság e körben nem lát el törvényességi felügyeleti jogkört. Amennyiben az valamely ügyben releváns kérdésként felmerül, legfeljebb azt vizsgálhatja, hogy a közigazgatási szerv a belső szabályzatában foglaltakkal összhangban járt-e el.
- [35] Jelen perben vitán felül áll a hatáskör törvényes gyakorlójának személye (hivatali beosztása), azaz a miniszter, és az is, hogy a határozatot saját hatáskörében ő maga hozta, melynek kizárólag a kiadmányozást engedte át a belső szabályzat általi feljogosítottsággal, és ez a határozatból egyértelmű.
- [36] A Kúria mindazonáltal rámutat, ugyan az elsőfokú bíróság ítéletének jogszerűségét nem érinti, hogy a bíróság a felperes keresetkiterjesztése tárgyában is érdemben állást foglalt, noha az szükségtelen volt. Az első tárgyaláson a felperes által előadott keresetkiterjesztés ugyanis a Pp. 335/A. § (1) bekezdésben foglalt tiltott keresetváltoztatásnak minősült. Az eredetileg anyagi jogi alapon álló, a határozat jogsértését erre felépítő keresetét olyan alaki (formai) jogszabálysértésekre hivatkozással bővítette (fejrész kitöltése, bélyegző lenyomat szövege), mely meghaladja a jogszerű keresetváltoztatás kereteit. Az eredetileg felépített anyagi jogi érvelését, más - formai, alaki - alapokra helyezte, illetve arra terjesztette ki. E körben - az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának mellőzése mellett - a Kúria nyomatékkal mutat rá arra, hogy a felülvizsgálati kérelem e formai követelményeket - azok jogkövetkezményeit - illetően maga is ellentmondásos, mikor úgy fogalmaz, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság által „alakilag

megfelelő" határozat meghozatala esetén sem lehetett volna a jelenlegitől érdemben eltérő döntést hozni. Lényegében csak egy általános és távolabbi összefüggésre, az állampolgári jogbiztonságra teintettel tartja jogsértőnek felperes, hogy a határozat nézete szerint alakilag sem megfelelő.

- [37] A Kúria ezzel kapcsolatban csupán megjegyzi, hogy jelen ügyben fel sem merülhetett a jogérvényesítés lehetőségének sérelme, hiszen láthatóan a felperes minden szükséges tájékoztatást megkapott, eljárási jogait, lehetőségeit illetően, ezáltal tudta kimeríteni a teljes jogorvoslati fórumrendszerét. A közigazgatási perben egyedi konkrét határozat felülvizsgálata történik, és kizárólag ennek - a kereseti kérelem korlátai közötti - jogszerűségét vizsgálhatja a bíróság.
- [38] Utal a Kúria arra is, hogy a felperes által hivatkozott és kifogásolt KPJE határozatot a közigazgatási szervezetrendszer időközben bekövetkezett változásaira tekintettel valóban felülvizsgálta és meghaladottnak nyilvánította a Kúria, ezért az elsőfokú bíróság erre irányuló hivatkozását ugyancsak mellőzi, mindez azonban az érdemi döntés jogszerűségét nem érinti, mert a keresetben foglalt anyagi jogi hatásköri kérdésben az ítélet helyesen foglalt állást.
- [39] Ennél fogva a Kúria az érdemben helyes elsőfokú ítéletet - az indokolás fentiek szerinti pontosításával - a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [40] *A kiadmányozási jogkör delegálása nem azonos a hatáskör átruházásával. A kiadmányozási jog átengedésének - kinek a nevében és megbízásából történik a jogkör gyakorlása - a határozatból ki kell tűnnie. Közigazgatási perben az e jogköröket rendező belső szabályzat törvényessége nem vizsgálható.*

Záró rész

- [41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.
- [42] A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [43] A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére figyelemmel a felperesnek kell megfizetnie.
- [44] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2017. december 6.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng
Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő